

SZEREPLŐK:

MARY és DIANE, dolgozó lányok, akik együtt laknak.

MARY nehézkes, vaskos, esetlenül idomtalan, mondhatni csúnya, ha az ember

28 Leonard Cohen

AZ ÚJ LÉPÉS

Balett-dráma egy felvonásban

örökre ragyogó szépséggé varázsolják. DIANE természetes szépség, magas, hamvas és kecses, egyike az áldottaknak. Egyfajta ártatlanul érzéki zenére mozog, képtelen, akár egyetlen olyan mozdulatra is, amely megzavarhatná ezt a nemesen állati kecsességet. A látvány, ahogy a harisnyáját húzza, olyan, akár egy balettelőadás, vagy maga a művészet.

HARRY az a férfi, akit Diane szeret. Arányos testéről a görög szobrászat jut az eszünkbe. Tökéletes, magas, szeméretlenül jóképű, atlétatermetű. Sugárzik róla az egészség, illendőség és az oktalanság.

Az ADOMÁNYGYŰJTŐ harminc fölötti nő, iszonyúan elhízott, egy hatalmas, eltorzult tömeg, mely mozogni is alig tud. Parancsoló akarattal rendelkezik és egyesíti magában a zsarnok és a szörnyszülött lenyűgöző erejét. Vidám kedélye nem jótékony adományt vár. Minden mozdulatában valami kegyetlen lelkerő győzelme testesül meg e förtelmes hústömeg felett.

HELYSZÍN

Szombat este nyolc óra. Az egész cselekmény a lányok kis lakásában játszódik, melynek berendezése mindössze egy toalett-tükör, ruhásszekrény, lemezjátszó, karosszék és egy bejárati ajtó. A berendezés, mint általában a független fiatal lányoknál, itt is kényelmes, de egyértelműen átmeneti.

DIANE melltartóban és bugyiban készülődik esti programjára Harryvel. MARY irigykedve és csodálattal követi őt a szobában, miközben adogatja Diane-nak az épp szükséges rúzszt, hajkefét, vagy begombol egy gombot, bekapcsol egy nyakláncot. MARY szürke, de igazhitű segédje DIANE titokzatos szépítkezési szertartásának.

MARY: Milyen?

hajlamos e szó használata. Kozmetikai kúrák és szépségmagazinok tipikus áldozata. Élete folytonos kutatás, és hit az eljárásban, az elixírben, a módszerben, a titokban, amely mind azt sugallja, hogy átváltoztatják és

DIANE: Mi milyen?

MARY: Tudod.

DIANE: Nem.

MARY: Hát, olyannak lenni, mint te.

DIANE: Azaz.

MARY: Hát, szépnek.

(Mindketten hallgatnak. DIANE ilyenkor is folytatja a készülődést, MARY meg a segítségkérést.)

DIANE: De hát bárki lehet szép.

MARY: Te nyugodtan mondhatod.

DIANE: A szerelem megszépít.

MARY: Te nyugodtan mondhatod.

DIANE: Egy szerelmes nő szép.

(Hallgatnak.)

MARY: Nézz rám!

DIANE: Igyekeznem kell.

MARY: Harry mindig megvár.

DIANE: Azt mondta, hogy mondani akar valamit.

MARY: Szerencsés vagy.

(Elhallgat.)

MARY: Nézz rám egy pillanatra!

DIANE: Jól van.

(Mary dühödten pukedlizik.)

MARY: Adj tanácsot!

DIANE: Mindenki van valami vonzó.

MARY: Bennem mi a vonzó?

DIANE: Benned mi a vonzó?

MARY: Mondd, hogy bennem mi a vonzó

(Mary harciasan áll. Fölemeli a szoknyáját. A pulóvere ujját feltűri, a csípőjén meg feszesre húzza.)

DIANE: Igyekezniem kell.

30 MARY: Mondj valamit, legalább egyet, ami vonzó bennem.

DIANE: Szép a kezed.

MARY: *(Meglepetten.)* Tényleg?

DIANE: Nagyon szép a kezed.

MARY: Tényleg? Komolyan?

DIANE: A kéz nagyon fontos.

(MARY a tükör felé tartja a kezét, és egy kicsit megmozgatja.)

DIANE: A férfiak gyakran a kezét nézik.

MARY: Azt nézik?

DIANE: Gyakran.

MARY: És mit gondolnak?

DIANE: Mit gondolnak?

MARY: *(Türelmetlenül.)* Amikor a kezét nézik.

DIANE: Azt gondolják: Nahát, milyen szép kéz.

MARY: És még?

DIANE: Azt gondolják: Ezt a szép kezét meg kell fogni.

MARY: És?

DIANE: Azt gondolják: Ezt a szép kezét meg kell... szorítani.

MARY: Hallgatlak.

DIANE: Azt gondolják: Ezt a szép kezét meg kell... csókolni.

MARY: Folytasd!

DIANE: Azt gondolják... *(Töri a fejét, hogy valami vigasztalót mondjon.)*

MARY: Nos?

DIANE: Ezt a szép kezét... szeretni kell!

MARY: Szeretni?

DIANE: Igen!

MARY: Hogyhogy „szeretni”?

DIANE: Ezt csak nem kell elmagyaráznom?

MARY: Valaki szeretni fogja a kezemet?

DIANE: Igen.

MARY: Na és mi van a karommal?

DIANE: Hogyhogy mi van veled? *(Kicsit mogorvább.)*

MARY: Az is vonzó?

(Hallgatnak.)

DIANA: Hát, mondjuk nem épp a legvonzóbb.

MARY: És mi van a vállammal?

(Hallgatnak.)

DIANA: Semmi. A vállad teljesen rendben.

MARY: Ne beszélj mellé. Tudod, hogy ez nem igaz.

DIANA: Akkor meg minek kérdezel?

MARY: És mi van a mellemmel?

DIANA: Nem tudom, milyen a melled.

MARY: De tudod, milyen a mellem.

DIANE: Nem.

MARY: De.

DIANE: Honnan tudnám, milyen a melled?

MARY: Láttál már ruha nélkül.

DIANE: Sose néztem meg annyira.

MARY: Te pontosan tudod, hogy milyen a mellem. *(De ennyiben hagyja. Undorral nézi a kezét.)*

MARY: Kéz!

DIANE: Ne legyél ilyen szigorú magadhoz.

MARY: A környék legszexisebb ujjízülete.

DIANE: Miért kínozod magad?

MARY: Jó kis bögyös ujjak.

DIANE: Hagyd ezt, szivi!

32

MARY: És feltűnnek, amikor kezet ráznak velem.

DIANE: Na, kérlek!

MARY: Te nem tudod, hogy ez milyen érzés.

(Elhallgat.)

MARY: Csak azt mondd meg, milyen.

DIANE: Mi milyen?

MARY: Szépnek lenni. Még sosem mondtad.

DIANE: Nincs is olyan, hogy szép.

MARY: Na persze.

DIANE: Ez inkább az érzés.

MARY: Rögtön el is hiszem.

DIANE: Ha úgy érzel, az tesz széppé.

MARY: Tudod, hogy én mit érzek?

DIANE: Ki ne mondd!

MARY: Csúfságot.

DIANE: Nem kéne így beszélned.

MARY: Én azt érzem, hogy csúnya vagyok. Milyenné tesz ez engem?

(DIANE kitér a válasz elől. Belelép magassarkú cipőjébe, és ez élesen kiemeli lábának vonalát, alakjának meg valamiféle vonzó kevélységet kölcsönöz, szépségének pedig, úgy általában, egy leheletnyi agresszivitást.)

MARY: Annak alapján, amit mondtál.

DIANE: Nem tudom.

MARY: Azt mondtad: Ha úgy érzel, az tesz széppé.

DIANE: Tudom, hogy mit mondtam.

MARY: Én úgy érzem, hogy csúnya vagyok. Milyenné tesz ez engem?

DIANE: Nem tudom.

MARY: Annak alapján, amit mondtál.

DIANE: Nem tudom.

MARY: Ne félj kimondani!

DIANE: Harry mindjárt itt van.

MARY: Mondd ki! *(Belelovalja magát a hisztériába.)*

DIANE: Addigra el kell készülnöm.

MARY: Sose mondd. Félsz kimondani. Nem halsz bele. Nem halsz bele, ha kimondod. Csak gondolod, de ki nem mondanád. Amikor reggel felkelsz, lábujjhegyen mész a fürdőszobába. Én is lábujjhegyen megyek a fürdőszobába, de az olyan, mintha egy hadsereg menetelne. Szerinted mit gondolok, amikor magamat hallom? Szerinted nem tudom, mi a különbség? Nem titok. Nem mintha nem lenne tükör a világon. Ha csak kimondanád, akkor nem küszködnék. Már nem akarok küszködni. Nem akarom tovább gyötörni magam. Ha csak egyszer is kimondanád, hogy... csúnya vagyok!

(DIANE vigasztalja.)

DIANE: Te nem vagy csúnya, szívi. Senki se csúnya. Mindenki lehet szép. Eljön majd a te időd. És ő a karjába vesz. Nem, nem, nem, nem vagy csúnya. Ő majd megtanítja neked, hogy szép vagy. Akkor majd megtudod, hogy milyen. *(Átöleli és ringatja.)*

MARY: Tényleg?

DIANE: Hát persze.

MARY: És addig?

DIANE: Folytasd, csinálj csak mindent tovább.

MARY: Folytassam a tornát?

DIANE: Igen.

MARY: Folytassam a balettórákat?

DIANE: Egyértelmű.

MARY: Próbáljak meg lefogyni.

DIANE: Ahogy a könyv írja.

MARY: Keféljem a hajamat az ajánlott módon.

DIANE: Ez a beszéd.

MARY: Százszor végighúzni.

34

DIANE: Helyes.

MARY: Önbizalmat kell szereznem.

DIANE: Sikerülni fog.

MARY: Nem adhatom fel.

DIANE: Könnyebb ez, mint gondolnád.

MARY: Összpontosítani arra, ami a legvonzóbb bennem.

DIANE: Hozd ki a legtöbbet abból, amid van.

MARY: Akár most is elkezdhetem.

DIANE: Akár most is.

(MARY összeszedi magát, a tükörbe néz, majd átmegy a lemeziátszóhoz, és bekapcsolja. „A cukortündér tánca”. Elkezdi a balettgyakorlatokat, amelyeket talán a T. W. C. A. keresztény előkészítő iskola esti kurzusán tanult, hetente két alkalommal. DIANE készülődésének utolsó mozzanatai közben elismerő bólintásokkal bátorítja. Csöngetnek. Belép HARRY elegáns öltönyben, és csak úgy ragyog, de az arca komoly, mert fontos céllal érkezett.)

HARRY: Helló lányok. Ne is törődj velem, Mary.

(MARY egy nehéz, kitekeredett tartásból odaint neki.)

DIANE: Drágám!

(DIANE odarohan a férjhez, és felveszi a táncpartner testtartását. HARRY kicsit vonakodva, de belemelegy, és tánclépésben vezeti át a szobán.)

HARRY: Mondani akarok neked valamit.

(DIANE megszorítja a karját, majd kibontakozik, odamegy MARYhez, és a fülébe súgja.)

DIANE: Mondani akar valamit.

(DIANE és MARY kis nyüszítő cinkossággal összeölelkeznek, ahogy a lányok a biztosnak tűnő lánykérés előtt szoktak. HARRY és DIANE, MARY jóindulatú mosolyának kíséretében, távoznak. Mary felhangosítja a lemeziátszót, a tükör elé lép, és folytatja a balettgyakorlatokat. Időről időre abbahagyja, és a tükörben

közelről ellenőrizi testének különböző részeit, mintha a gyakorlatok hatása már szemmel látható lenne.)

MARY: Remek!

(Hosszú, határozott csöngetés. Mary megmerevedik, a szeme várakozásteljesen csillog. Talán most tárul majd fel a csoda. Lesimítja a haját és a ruháját, kikapcsolja a lemezjátszót, és kinyitja az ajtót. Az ADOMÁNYGYŰJTŐ nehézkes dübörgéssel belép, körülnéz, és magához ragadja az irányítást. Mintha a belőle sugárzó, ellenállhatatlan erő torz alakja biztosítaná. Teste egy hatalmas, sérült tank, amely egy rendkívüli harcos, azaz elméje közvetlen irányítása alatt működik. MARY elképedve, rémülten vár.)

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Tudtam, hogy van itthon valaki, mert zenét hallottam.

(MARY képtelen megszólalni.)

Akadnak, akik nem szeretnek ajtót nyitni. Az egész tömb hozzám tartozik.

MARY: *(Magához tér.)* Valami szervezetnek gyűjt?

ADOMÁNYGYŰJTŐ: A Hájások Egyesült Szövetségének, a HESZ-nek. Ennek tagja a Hájás Katolikusok Mozgalma, a Kövér Izraeliták Bizottsága, a Segítsd a Hájás Vakokat és a Hájások Általános Segélyegylete. Elég egyszer adományoznia, és többé nem zavarjuk.

MARY: Eddig még nem jártak nálunk.

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Tudom. De most már itt a kartonjuk. Az egész szövetséget átalakítottuk.

MARY: Átalakították?

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Bizony. Valójában az én ötletem volt, hogy a Hájások maguk menjenek ki gyűjteni. Eleinte ellenezték, de én meggyőztem őket. Ez az egyetlen tisztességes út. Így az embereknek módjukban áll, hogy saját szemükkel lássák, mi célt szolgál a pénzük. Aztán sikerült elérnem, hogy ezt az Epilepsziások, a Paralízisesek és a Rákosok is megértsék. Ez az egyetlen tisztességes út. Mi jelen vagyunk itt a környéken mindenütt.

MARY: Ön igazán... elszánt.

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Ezt mondja a férjem is.

MARY: A férje!

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Jobb szeretné, ha otthon maradnék. Nem tartja helyesnek, ha egy lány dolgozik miután már férjhez ment.

MARY: És már rég... régóta férjnél van?

36 ADOMÁNYGYŰJTŐ: Még nincs egy éve. *(Szemérmesen.)* Úgy is mondhatnánk, hogy még csak a mézesheteinket töltjük.

MARY: Ó!

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Ez ne feszélyezze. A szövetségünknek épp az az egyik célja, hogy a hozzám hasonlókat elvezesse a normális, természetes élethez. És mi lehetne természetesebb a házasságnál? Tud ennél természetesebbet? Hát persze, hogy nem. Így máris kevésbé elszigetelt az ember, részévé válik az egész társadalomnak. A mieink egymás után érnek a házasság révébe.

MARY: Hát persze, persze. *(Kezd szétesni.)*

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Először magam sem hittem, hogy menni fog. De John oly gyengéd. Olyan türelmes. Amikor együtt vagyunk, olyan, mintha semmi baj nem lenne velem.

MARY: Mit csinál a férje?

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Séf.

MARY: Séf?

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Nem valami híres étteremben. Ő csak egy egyszerű főszakács, de nekem tökéletesen megfelel. Néha tréfásan azt szokta mondani, hogy csak a foglalkozása miatt mentem hozzá.

(MARY nevetni próbál.)

Na, jó sokat fecsegtem itt magamról és még sok van hátra ebből a tömbből. Mit gondol, mennyit tudna felajánlani nekünk? Tudom, hogy önálló, dolgozó lány.

MARY: Nem tudom, nem is tudom.

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Javasolhatok egy összeget?

MARY: Hát persze.

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Két dollár.

MARY: Két dollár. *(Engedelmesen indul a pénztárcájáért.)*

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Szerintem ez nem is olyan sok. Ugye?

MARY: Nem, nem sok.

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Öt dollár már sok lenne.

MARY: Az már sok.

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Az egy dollár meg valahogy nem jól veszi ki magát.

MARY: Ó, csak ötösöm van. Nincs apróm.

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Adja ide.

MARY: Adjam oda?

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Adja ide! *(Ez parancs.)*

(MARY igyekszik nem hozzáréni az ADOMÁNYGYŰJTŐHöz, így a bankjegy kiesik a kezéből. MARY lehajol, hogy felvegye a pénzt, de az ADOMÁNYGYŰJTŐ nem hagyja.)

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Majd én. Épp ez a lényeg, hogy ne kezeljenek miniket nyomorékként. Csak figyeljen, milyen jól boldogulok.

(Az ADOMÁNYGYŰJTŐnek iszonyú nehézségek árán sikerül felvennie a pénzt.)

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Azért ez nem is volt olyan rossz, mi?

MARY: Nem, dehog, egyáltalán nem volt olyan rossz.

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Annak idején még táncoltam is.

MARY: Nahát.

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Indítanak nekünk tanfolyamokat. Először vízben csináljuk, de aztán hamarosan már odakint, a szárazon. Fogadok, hogy maga is táncol. Egy ilyen lány, biztosan. És amikor jöttem, zenét hallottam.

MARY: Nem, nem igazán.

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Tudja, hogy mivel szerezhetne nekem örömet?

MARY: Későre jár.

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Ha mutatna nekem egy-két lépést.

MARY: Elég fáradt vagyok.

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Egy kis pördülést.

MARY: Nem nagyon megy.

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Csak egy pördülést, egy fordulást, egy kis szvinget. Feltesszem magának a lemezt.

38 *(Az ADOMÁNYGYŰJTŐ elindul a lemezjátszó felé. MARY, aki nem bírja nézni az erőlködését, megelőzi, és bekapcsolja a lemezjátszót. MARY táncol pár percig, miközben az ADOMÁNYGYŰJTŐ élvezettel nézi, és üti a taktust. MARY hirtelen abbahagyja a táncot.)*

MARY: Nem nagyon megy.

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Nem sértődik meg, ha teszek néhány észrevételt?

MARY: Nem...

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Ma már így senki se táncol.

MARY Nem?

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Ma már egészen más a stílus.

MARY: Hát én nem is tudom.

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Valami ilyesmi.

(A lemez közben lejár, és előre-hátra zötykölődik az utolsó néhány taktuson.)

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Hagyja csak.

(Az ADOMÁNYGYŰJTŐ a színpad közepére megy, és az állandóan ismétlődő taktusokra egy rémisztő táncot kezd járni. Ez egyesíti magában egy nyomdagép súlyos mechanikai teljesítményét egy epilepsziás görcsös rángatózásával. Lehetne akár egy mozgólépcsőn lezuhanó szemétkupac is. Idétlenül torz, de egyben katonás is, gyötrelmes, mégis diadalmas. Egy nőforma lény, aki testének nyomorult baját teszi közszemlére. MARY próbál másfelé nézni, de képtelen rá. Rémuilt döbbenettel és szégyenkezve mered az ADOMÁNYGYŰJTŐre.)

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Megtanulunk mi élni, igaz?

MARY: Nagyon érdekes. *(Kikapcsolja a lemezjátszót.)*

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Szóval, manapság inkább így táncolnak.

MARY: Tényleg?

ADOMÁNYGYŰJTŐ: A legtöbb helyen, bár akad még néhány, ahova nem jutott el.

MARY: Most már nagyon fáradt vagyok. Azt hiszem...

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Nyilván elfáradt.

MARY: EL.

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Túl sokat beszéltem.

MARY: Dehogy.

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Csak raboltam az idejét.

MARY: Dehogy.

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Írok egy elismervényt.

MARY: Nem szükséges.

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Dehogynem. *(Ír.)* Ez nem hivatalos. A hivatalos elismervényt a szövetség központjából fogják postázni. Szüksége lesz majd rá az adóbevallásnál.

MARY: Köszönöm.

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Én köszönöm. Igazán élveztem.

MARY: Én is. *(Mostanra már kábultan megadta magát.)*

ADOMÁNYGYŰJTŐ: *(Hirtelen lefegyverző gyengédséggel, ami a beszéd során a megalkuvást nem tűrő uralkodás víziójává válik)* Nem, maga nem. Tudom én, hogy nem. Inkább megrémült. Mintha a rosszullet kerülgette volna. Biztosan megrémítette. Eleinte mindenki így van vele. Eleinte mindenkit megrémít. Ez vele jár. Megrémül és... lenyűgözi. Lenyűgözi... és ez a lényeg. Magát is lenyűgözte, ezért biztos, hogy meg fogja tanulni az új lépést. Tudja, így lehet újrakezdeni és elfelejteni mindent, ami nem igazán ment. Ennek senki sem tud ellenállni! Igaz? Hát ezért fogja maga is megtanulni az új lépést. Ezért kell megtanítanom magának. És hamarosan maga akarja majd megtanulni. Mindenki meg akarja tanulni. És mi mindenkit megtanítunk!

MARY: Én eléggé elfoglalt vagyok.

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Ne törődjön vele. Majd mi találunk rá időt. Mi megteremtjük rá az időt. Most talán még nem hiszi, de hamarosan, nagyon hamar, maga akarja majd, hogy mindenre megtanítsam. Nos, akkor jobb, ha most elmegy aludni. Az alvás nagyon fontos. Még egyszer köszönöm. Az összes Hájás nevében köszönöm.

MARY: Nincs mit. Jó éjszakát.

ADOMÁNYGYŰJTŐ: Számunkra ez még csak a kezdet.

(Az ADOMÁNYGYŰJTŐ távozik. MARY egy darabig csak áll az ajtóban kábultan, és kimerülten. Aztán a színpad közepére megy, megpróbálkozik néhány

alapgyakorlattal, majd lerogy a székbe, és némán a közönségre mered. Kulcs zörren a zárban. Belép DIANE egyedül, és sír.)

DIANE: Nem akartam, hogy hazakísérjen.

40 *(MARY most képtelen bárki más problémájával foglalkozni.)*

MARY: Mi bajod?

DIANE: Ez nem lehet igaz.

MARY: Mi?

DIANE: Ami történt.

MARY: Mi történt?

DIANE: Nem akar többé találkozni velem.

MARY: Harry?

DIANE: Harry.

MARY: A te Harryd?

DIANE: A rohadt életbe, pontosan tudod, hogy kiről beszélek.

MARY: És többé nem akar találkozni veled?

DIANE: Nem.

MARY: Én azt hittem, szeret.

DIANE: Én is.

MARY: Azt hittem, tényleg szeret.

DIANE: Én is.

MARY: Azt mondtad, hogy azt mondta, szeret.

DIANE: Azt mondta.

MARY: És most már nem szeret?

DIANE: Nem.

MARY: Ó.

DIANE: Ez rettenetes.

MARY: Hát, igen.

DIANE: És ennyire váratlanul.

MARY: Hát, igen.
DIANE: Azt hittem, hogy szeret.
MARY: Én is.
DIANE: De nem!
MARY: Ne sírj.
DIANE: Megnőszül.
MARY: Nem létezik!
DIANE: De.
MARY: Nem létezik!
DIANE: Most vasárnap.
MARY: Most vasárnap?
DIANE: Igen.
MARY: Ilyen hamar?
DIANE: Igen.
MARY: Ezt ő mondta?
DISNE: Ma este.
MARY: Mit mondott?
DIANE: Azt mondta, hogy most vasárnap megnőszül.
MARY: A rohadék!
DIANE: Ne mondj ilyet!
MARY: De mondom, igazi rohadék.
DIANE: Ne beszélj így!
MARY: Miért ne?
DIANE: Mert ne.
MARY: Ezek után?
DIANE: Nem tehet róla.
MARY: Nem tehet róla?

DIANE: Beleszeretett valakibe.

(A szó varázsigeként hat.)

MARY: Beleszeretett?

42

DIANE: Igen.

MARY: Valaki másba?

DIANE: Igen.

MARY: Belőled meg kiszeretett?

DIANE: Úgy látszik.

MARY: Hát ez rettenetes.

DIANE: Azt mondja, semmit se tehet ellene.

MARY: Ha ez szerelem, akkor nem.

DIANE: Azt mondja, az.

MARY: Akkor tényleg nem tehet ellene.

(Diane nekilát, hogy lemossa a sminket, és levetkőzzön. Pontosan megismétli – csak fordított sorrendben – készülődésének minden egyes lépését. MARY még nem tért magához, de megszokásból most is segítkezik.)

MARY: Pedig te olyan szép vagy.

DIANE: Nem.

MARY: A hajad.

DIANE: Nem.

MARY: A vállad.

DIANE: Nem.

MARY: Mindened.

(Elhallgat.)

MARY: Mit mondott?

DIANE: Elmondott mindent.

MARY: Vagyis?

DIANE: Harry úriember.

MARY: Ezt mindig is tudtam.

DIANE: Azt akarta, hogy mindent tudjak.

MARY: Ez így tisztességes.

DIANE: Beszélt róla.

MARY: Mit mondott?

DIANE: Azt mondta, hogy szereti.

MARY: Akkor nem volt más választása.

DIANE: Azt mondta, hogy szép.

MARY: Tényleg?

DIANE: Mégis mit vártál?

MARY: Igaz.

DIANE: Mindenesetre szereti.

MARY: Akkor nyilván szépnek tartja.

(Elhallgat.)

MARY: És még mit mondott?

DIANE: Elmondott mindent.

MARY: Hogy ismerkedtek meg?

DIANE: Felkereste Harryt.

MARY: Minek?

DIANE: Hogy adományt gyűjtsön.

MARY: Adományt! *(Riadtan.)*

DIANE: Tudod, jótékonyaságra.

MARY: Jótékonyaságra!

DIANE: Valami fogyatékosoknak.

MARY: Fogyatékosoknak!

DIANE: És ez a legszörnyűbb az egészben.

MARY: Mi?

DIANE: Hogy ő is olyan.

MARY: Milyen?

DIANE: Tudod.

44

MARY: Milyen, milyen?

DIANE: Tudod.

MARY: Mondd ki!

DIANE: Ő is fogyatékos.

MARY: Harry egy fogyatékosat vesz feleségül?

DIANE: Vasárnap.

MARY: Azt mondtad, Harry azt mondta, hogy szép.

DIANE: Azt mondta.

MARY: Harry egy fogyatékosat fog feleségül venni.

DIANE: Mit tehetnék?

MARY: Harry, aki azt mondta, hogy szeret téged. *(Nem kérdés.)*

DIANE: Olyan szerencsétlen vagyok.

(Mary most olyan, mint egy a ködből a fény felé tartó nő.)

MARY: Harry egy fogyatékosat fog feleségül venni. És szépnek tartja. *(MARY bekapcsolja a lemezjátszót.)* Ő kereste fel Harryt. Harryt, aki azt mondta neked, hogy szeret téged. Téged, aki azt mondtad, hogy bennem is van valami vonzó.

(Felhangzik „A cukortündér tánca”. MARY táncolni kezd, de nem a T. W. C. A. esti kurzusán tanult lépésekkel. Tudatosan próbálja utánozni az ADOMÁNY-GYŰJTŐ táncát.)

DIANE: Te meg mit csinálsz? *(Elborzadva.)*

(MARY rámosolyog.)

DIANE: Hagyd abba! Azonnal hagyd abba!

MARY: Nekem te ne mondd meg, hogy mit csináljak. Ne merészed! Nekem te soha többé ne mondd meg, hogy mit csináljak. Soha többé.

(A tánc folytatódik. DIANE melltartóban és bugyiban, mint a legelején, kihátrál.)

FÜGGÖNY

Somló Ágnes fordítása

(Leonard Cohen, *Flowers for Hitler*, Johnatan Cape, London, 1964)

45

Új Forrás 2022/6 – Leonard Cohen: Az új lépés
Balett-dráma egy felvonásban

